

«የተባረከሽ ነሽ» ሉቃ.፩:፴፱-፵፮

በቀሲስ ደጅኔ ሺፈራው

ሰማያዊ ንጉሥ ውበቷን /ንጽሕናዋን ቅድስናዋን/ የወደደላት ማደሪያው /እናት/ ትሆነው ዘንድ የመረጣት ለዘለዓለም ማረፊያው እንድትሆን የወሰነላት መንፈስ ቅዱስ ያጸናት ወልድ ያደረገት ኃይለ ልዑል የጸላለባት እመቤት ቅድስት ድንግል ማርያም «እንደ ቃልሀ ይሁን ልኝ» ብላ ብሥራተ ገብርኤልን ከተቀበለች በኋላ በዚያ በብርድ እና በወርጭ ወራት ወደ ተራራማው አገር ወደ ይሁዳ ከተማ ፈጥና ወጣች። ይሁዳ በደቡብ ከነፃን ያለ አገር ነው። የእሥራኤል ልጆች ከባቢሎን ምርኮ ተመልሰው ወደ አገራቸው ሲመጡ አብዛኞቹ ከይሁዳ ወገን ስለሆኑ በከነፃን አገር የተቀመጡበት ሥፍራ ይሁዳ ተባለ። ሰዎቹም እይሁድ ተባሉ። ሕዝ.፩:፳፮። ይሁዳ ከታላቁ ባሕር እስከ ጨው ባሕር ከኢየሱስ ከተማ እስከጋዛ ይደርሳል።

እመቤታችን ወደ ዘካርያስ ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ተሳለመቻት። ኤልሳቤጥ ለእመቤታችን አክስቷ ናት። ዘመዷ መሆኗንም ቅዱስ ገብርኤል ተናግሯል። ዘካርያስና ኤልሳቤጥ በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ እየሔዱ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ። ሉቃ.፩:፳፮-፴፮።

ኤልሳቤጥ በእመቤታችን በመጎብኘቷ ድንቅ ነገር ተደረገላት የድንግል ማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ዕንሱ በማገፀንዋ ውስጥ ዘለለ። «አንፈርኃዎ አጓል በውስተ ከርሣ» የሚለውን ቅዱስ ያጌድ «የሐንስ ሰገደ ውስተ ከርሠ እመ» የሐንስ በእናቱ ማገፀን ሳለ ሰገደ ብሎ ተርጉሞታል። በኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ ሞላባት ምስጢርም ገለጠላት በታላቅ ድምፅም እየጮኸች ድንግል ማርያምን እንድታመሰግን አደረጋት። በዕድሜዋ ብታረጅም በመንፈስ ቅዱስ ታድሳ አመሰግነቻት።

ምስጋናዋም ከሰማያዊው መልአክ ከቅዱስ ገብርኤል ጋር ተመሳሰለ አንድ ሆነ «አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ የማገፀንሽም ፍሬ አምላክ ወልደ አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ የተባረከ ነው» አለች። ከዚህ ህም አከታተላ የትሕትናን ነገር ተናገረች። የጌታዬ እናት ወደ እኔ

ትመጪ ዘንድ አይገባኝም በማለት የራሷን ታናሽነት የእመቤታችንን ታላቅነት መሰከረች። ይህ ታናሽነት እና ታላቅነት በዕድሜ ሳይሆን በክብር ነው። በዕድሜ ሌላ ሌላ አረጅታለች። ለ.ቃ.፩፡፲፰ ኤል ሳቤጥ እንደገለጠችው በጌታ /በአምላክ/ እናትነቷ ከፍጡራን በላይ ከፈ ጣሪ በታች ናት በክብርም የሚተካከላት የለም ምስጋናዋ በሰማይም በምድርም የመላ መሆኑ በዚህ ታወቀ። ከሰማይም ቅዱስ ገብርኤል ከምድራው ያን ኤል ሳቤጥ በአንድ ቃል አመሰግናለች።

ኤል ሳቤጥ በእመቤታችን ምክንያት የተደረገላትን ተአምር አልሽ ሸገችም ያደረገች መንፈስ ቅዱስ የእመቤታችንን ነገር የሚሸሽግ ሳይሆን የሚገልጥ ነው። ዳሩ መንፈስ ቅዱስ የሞላበት እመቤታችን ስለቀ ረበቻትና ስለተሳለመቻት አይደል፤ ድንግል ማርያም እንደሚናገረውም ሴቶች እንደ አይደለች ከሴቶች ሁሉ ተለይታ እንደተባረከች ከተለዩ የተለዩች እንደሆነች የማገፈፈም ፍሬ በ-ሩክ አምላክ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ አስተማራት። «ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብዕዕት ናት» በማለት በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል አንደበት የተነገ ረው አስቀድሞም በቅዱሳን ነቢያት በግልጽም በምሳሌም ለእመቤታ ችን ሲነገር የኖረው ቃል እግዚአብሔር በእውነት እየተፈጸመ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ አፏን ከፍቶ ፊቷን ጸፈቶ አናገራት። የአምላክ እናት የመሆኗን ነገር መሰከረች።

ለእመቤታችን ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር የተነገረላት ቃል እጅግ የበዛ ነው። «ዘምሩ ለእግዚአብሔር ዘዮነድር ውስተ ጽዮን፤ ጽዮን ለሚያድር ለእግዚአብሔር ዘምሩ» መዝ.፱፡፲፩ «ዛቲ ይእቲ ምዕራፍዮ ለዓለም ዝዮ አነድር እስመ ጎረይክዋ፤ ይቺ የዘለዓለም ማረፊያዬ ናት መርጫታለሁና፤ በዚች አድራሲሁ።» መዝ.፩፻፴፩፡፲፬ ተብሎ በቅዱስ ዳዊት ተነግሮ የነበረ ቃል ፍጻሜውን አገኘ። እግዚአብሔር ወልድ እግዚአብሔር ቃል ጽዮን ተብሎ ትንቢት በተነገረላት በድንግል ማርያም ማገፈፈን አደረገ። ምሥጢሩም በመንፈስ ቅዱስ ለኤል ሳቤጥ ተገለጠ። ጽዮን ማለት በትርጉሙ አምባ መጠጊያ ማለት ነው። አማ ናዊት ጽዮን እመቤታችንም በአማላጅነትዋ ለምእመናን አምባ መጠጊያ

በመሆን ተሰፋቸው ናት። «ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወል ዳለች ስሙንም አማኑኤል ትለዋለች።» ኢሳ.፯፡፲፬ ተብሎ በኢሳይያስ የተነገረላት ቃል በእግዚአብሔር ይፈጸማልና አምላክን በድንግልና ፀነ ሰች አምላክንም በመንፈስ ቅዱስ ግብር ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ በማገፈፈን ድንግል አደረገ። በ-ሩክ አምላክ በማገፈፈን አድሮ በ-ር ክት ትባል ዘንድ ወደደ ፈቀደ እርሱ በሰማይ በምድር በ-ሩክ እንደሆነ እርሷም በሰማይ በምድር በ-ርክት ሆነች፤ እሱ በሰማይ በምድር ምስጋና እንደሆነ የወደዳት የመረጣትና ያደረገች እናቱም በሰማይ በምድር ተመሰገነች።

ኤል ሳቤጥ እንደተናገረችው አምላክን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና እንደምትወልድ በመልአኩ አንደበት የተነገረላትን የሚፈጸመውን የእ ግዚአብሔርን ቃል በፍጹም አምነት የተቀበለች እመቤት እውነትም ብዕዕት ናት። እግዚአብሔር ተናግሮ የሚያስቀር አምላክ አይደለምና፤ «እኔ እግዚአብሔር ነኝ እናገራለሁ የምናገረውም ቃል ይፈጸማል ደግ ሞም አይዘገይም።» በማለት አረጋግጧልናል። ሕዝ.፲፪፡፳፭። በኢሳይያ ስም አድሮ «... ከአፈ የሚወጣ ቃል እንዲሁ ነው የምለውን ያደር ጋል። የላክሁትንም ይፈጸማል ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም።» ሲል መናገሩ ለዚህ ነው። ኢሳ.፶፭፡፲።

ጠቢቡ ሰሎሞን በመጋ.፱፡፲ ላይ «ርግቤ አንዲት ናት። መደምደ ሚያዬም አንዲት ናት። ለወለደቻት የተመረጠች ናት ልጆችም ባዩአት ጊዜ አመሰገኑአት ንግሥታትና ዕቁባትም ምስጋና ሰጡአት። ይህች ማን ናት? እንደ ማለዳ ብርሃን የምትገቡኝ እንደጨረቃ የተዋ በች እንደ ፀሐይ የጠራች እንደ ኮከብም ጦር የምታስፈራ፤ «ብሎ የተ ናገረላት የዋሂት ርግብ እመቤታችን በሁሉ የተመሰገነች ናት። ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ስትመሰገን ትኖራለች። የቤተ ክርስቲያን ሊቅ አባ ጊዮርጊስ «ውድስት አንቲ በአፈ ነቢያት ወስብሐት በሐዋርያት» በማለት እመቤታችንን በነቢያትም በሐዋርያትም አፍ የተመ ሰገንሽ ነሽ ብሎላታል። ነቢያት ትንቢት የተናገሩለትን ሐዋርያት ወን ጌል ያስተማሩለትን በማዕታት በሰሙ የተጋደሉለትን ጻድቃን ከዓለም

የተለዩለትን ኪሩቤል መንበሩን የተሸከሙለትን ሱራፊል ያለ እረፍት የሚያመሰግኑትን መላእክት ለተልእኮ የሚፋጠኑለትን አምላክ በማገፀንዎ ተሸከማላቸዋለችና ሁሉም በአንድ ቃል ያመሰግኗታል። መላእክት አገታችን ጻድቃን እመቤታችን ሰማዕታት እናታችን ምእመናን መመኪያ ዘውዳችን ጥንተ መድኃኒታችን ይሏታል። የምድረ ባለጠጎች አሕዛብ በፊቷ ይማልላሉ» መዝ. ፱፬፡፪።

እኛም ከሰማይ ቅዱስ ገብርኤልን ከምድር ኤልሳቤጥን አብነት መንፈስ ቅዱስን ምስክር አድርገን «ሰብሐት ለእግዚአብሔር ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ አምላክን የወለደች ለእመቤታችን ለድንግል ማርያም ምስጋና ይገባል። እውነት ነው ምስጋና ይገባል» እያልን እናመሰግና ታለን። አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው ቅዱስ ኤፍሬም በውዳሴው አባ ጊዮር ጊስ በድርሰቱ እንዳመሰገናት በአባቶች ፈንታ የተወለድንላት ልጆቿም የጌታን እናት ከማመስገን ቸል አንልም። በመዝሙራችንም ሆነ በቅዳሴ አቶችን ከስመ ሥላሴ ቀጥለን የምንዘምረው የእመቤታችንን ምስጋና ነው። እንኳን የአምላክ እናት «በክፋዎች ምክር ያልሔደ በኃጢአተኞችም መንገድ ያልቆመ ሰው ምስገን ነው። መዝ. ፩፡፩። እግዚአብሔርን የሚፈራ ትእዛዙንም እጅግ የሚወድ ሰው ምስገን ነው። መዝ. ፩፻፲፩፡፩። በመንገዳቸው ንጹሐን የሆኑ በእግዚአብሔርም ሕግ የሚሔዱ ምስገናች ናቸው። ምስክሩን የሚፈልጉ በፍጹም ልብ የሚሹት ምስገናች ናቸው። መዝ. ፩፻፲፰፡፩። እንግዲህ እነዚህ ሁሉ የአምላክ አገልጋዮች ምስገናች ከሆኑ አገልጋይነትን ከአምላክ እናትነት ጋር አስተባብራ የተገኘች እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ምስጋናዋ ከሁሉ ከፍ ያለ ነው።

በዘመናችን የእውነት መንፈስ ከሰዎች በመለየቱ እንጂ ሁሉም በአንድ ቃል እንደ ኤልሳቤጥ በመንፈስ ተሞልተው እመቤታችንን የጌታችንን እናት ባመሰገኑአት ነበር። ሰው ሥጋዊ ደማዊ ሲሆን ማለትም ለሥጋ ምኞቱ ለዓይን አምሮቱ ሲገዛ የእግዚአብሔር መንፈስ ለዘለዓለሙ ይለየዋል። ዘፍ. ፮፡፫።

ድንግል ማርያምን የባረከና ያሰባረከ እግዚአብሔር ነው። ከእግዚአብሔር የሆነ ሁሉ ደግሞ «ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ የተባረከሽ ነሽ።» እያለ ያመሰግናታል። ከፍጡራን ወገን ከማንም አያወዳድራትም። አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው «በመኑ ወበአምሳለ መኑ ናስተማስለኪ በማንና በምን ምሳሌ እንመስልሻለን» ያለው ወደ አይደለም። እግዚአብሔር ለዘለዓለም ማረፊያዩ ናት ያላት አማናዊት ጽዮን ድንግል ማርያም ለዘለዓለሙ የተባረከች መሆኗን ሁሉ ማወቅ አለበት። ይህ ዕውቀት የሚገኘው በመንፈስ ቅዱስ ነው።

እመቤታችንን የሚባርኩ ሁሉ ቡሩካን ይሆናሉ ለዚህም የአባ ብዙ ገን የአብርሃም ሕይወት ትልቅ ትምህርት ይሆናል። «እግዚአብሔር አብራምን አለው። ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ። እባርክሃለሁ ስምህንም አክብረዋለሁ። ለበረከትም ሁን የሚባርኩህንም እባርክሃለሁ። የሚረግሙህንም እረግማለሁ።» ዘፍ. ፲፪፡፩። ከዚህ የምንማረው እግዚአብሔር የባረከውን ስሙንም ያከበረውን ለበረከትም ያደረገውን አብርሃምን የሚባርክ ሰው ቡሩክ የሚረግም ደግሞ ርጉም እንደሚሆን ነው።

እመቤታችንም አባቷ ዳዊት በመንፈስ በመዝ. ፱፬፡፲ ላይ «ልጄ ሆይ ስሜ እዩ ጆሮሽንም አዘንብዬ ወገንሽንም ያባትሽንም ቤት እርሺ ንጉሥ ውበትሽን ወድዶአልና» ባለው መሠረት ገና በሦስት ዓመቷ ከቤተሰቦቿ ተለይታ ለቤተ መቅደስ ተሰጥታ መላእክት እያረጋጓት ሰማያዊ ምግብ እየተመገበች በቤተ መቅደስ አሥራ ሁለት ዓመት ኖራለች። ብሥራተ ገብርኤልን እንደሰማች የበረከተ ሥጋ ወነፍስ ማደሪያ ሆነች። እግዚአብሔር አስቀድሞ የመረጣት ምርጫና የባረካት በረከት በቅዱስ ገብርኤልና በኤልሳቤጥ ምስጋና ተገለጠ። ይፋ ሆነ። እግዚአብሔር መልአኩን ልኮ መንፈስ ቅዱስ ኤልሳቤጥን ገፋፍቶ የምስጋናዋ በር ተከፈተ እንግዲህ ሁለቱ በገቡበት የምስጋና በር ገብቶ ከምስጋናው አዳራሽ እሷን ማመስገን ይገባል።

አብርሃምን ለበረከት ሁን «ያለ አምላክ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እንድታሰጥ ድንግል ማርያምን መረጠ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስን

የምታሰጭ የጌታችን እናት ሆይ እውነትም የተባረከሽ ነሽ» እንበላት። የአብርሃምን ስም ያከበረ አምላክ የእናቱንም ስም አክብሯል። ስለዚህ በሰሚም ጭምር እንግዳለን። ስምዎን መግለጻችን እናደርጋለን። «በእንተ ማርያም መሐረን ክርስቶስ ስለማርያም ብለህ ክርስቶስ ሆይ ማረን።» በእንተ ማርያም ወላጁትክ ሥረይ ኃጢአት ሕዝብስ ስለ እናትህ ስለ ማርያም ብለህ የሕዝብህን ኃጢአት ይቅር በል» እንላለን።

«የሚባርኩህን እባርካለሁ የሚረግሙህንም እረግማለሁ» ብሎ ለአብርሃም ቃል ኪዳን የገባ አምላክ እመቤታችንን እንደ ቅዱስ ገብር ኤልና ኤልሳቤጥ የምንባርካትን ሁሉ ይባርከናል። ለእሷ ለባሕርይዋ የማይስማማ ትምህርት እያስተማርን የምንረግማትም ከሆነ ርገማን እንሆናለን። እንግዲህ ከበረከትና ከርግማን ከሞትና ከሕይወት እንም ረጥ በኢየሱስ ክርስቶስ ክርስቲያን ተብለን የተጠራን ሁሉ ምርጫችን በረከትና ሕይወት እንደሚሆን አልጠራጠርም። እንዲህ ካልሆነ ግን በሰሙ እየተጠራን ገና ክርስትናው እንዳልገባን ያመለክታል። ይህም ብቻ አይደለም እንደ ቅዱስ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከን አይ ደለንም። እንደ ኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ አላደረገንም ማለት ነው።

ጌታን በማሳወጅ ተሸክማ ወደ ኤልሳቤጥ ቤት የገባች እናት ዛሬም የጌታን ቸርነት ይዛ ወደ ቤታችን ለመግባት ፈቃደኛ ናት። እኛ ግን በራሳችንን አንዝጋባት። ለኤልሳቤጥ የተደረገላት እንዲደረግልን ከፈለ ግን በራችንን ክፍት እናድርግ ለእኛም እመቤታችን ድምፅዋን ታሰ ማናለች። በዚህን ጊዜ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነ ደስታ በውስጣችን ይላወሳል። ሕይወታችን በመንፈሳዊ ደስታ ይሞላል። በሐዘን መኮራ መት በጭንቅ መወጠር ይቀርልናል። ኤልሳቤጥ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልታ ጌታንም እመቤታችንንም እንዳመሰገነች ጌታን ከእናቱ ጋር የምናመሰግን እንሆናለን። ምናልባት እንዳንደች እሷን ስናመሰግን የጌታን ምስጋና ወደ ጎን የተውን ሊመሰገላቸው ይችላል።

ይህ ግን ትልቅ ስህተት ነው። እኛ ከፈጣሪያችን ከኢየሱስ ክርስ ቶስ ማንንም እናስቀድምም። መጀመሪያ ጌታን ቀጥለን እመቤታችንን እናመሰግናለን። ኤልሳቤጥ በመንፈስ ቅዱስ ጌታን አመስግና እመቤታ ችንን ወይም እመቤታችንን አመስግና ጌታን አልተወችም። እኛም

እንዲሁ ነን። እንግዲህ እግዚአብሔር የባረካትንና ያስባረካትን እመ ቤት ትርጓሜያቸው ባልገባቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ እየተሰናከሉ የሚረገሙ ሁሉ ሊመለሱ ይገባቸዋል የዘለዓለም ድንግል በሆነች የጌታ እናት ላይ የማይገባ ነገር መናገር እርግማን ነውና። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የባረካትን ይረግም ዘንድ ለማንም ሥልጣን አልተሰጠ ውም። እሷ የአምላክ ዘፋን ናት በመሆኑም በአምላክ ዘፋን ላይ ሰውን ለማስቀ መጥ የሚጥሩ ርገማን ዛሬም ስላሉ «ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ አንቺ የተባረከሽ ነሽ።» ወደሚለው ዘለዓለማዊ ቃል ሊመለሱ ይገባቸዋል።

በላዓም እግዚአብሔር የባረከውን ሕዝብ ለመርገም በባላቅ ጥሪ ሲጓዝ የእግዚአብሔር መልአክ ተቃወመው። እንዲያውም በሰው አን ደሰት የገሰፀችህ አሁን ሦስት ጊዜ ከፊቴ ፈቀቅ ባትል ኖሮ አሁን አንተን በገደልኩህ ነበር አለው። በመጨረሻም የምናገርህን ቃል ብቻ ትናገራለህ ሲል አስጠነቀቀው። በላዓምም ከባላቅ ጋር ከተገናኘ በኋላ «ባላቅና ያዕቆብን ርገምልኝ። ና እሥራኤልን ተጠላልኝ ብሎ ጠራኝ። እኔ ግን እግዚአብሔር ያልረገመውን እንዴት እረግማለሁ? እግዚአ ብሔርሰ ያልተጠላውን እንዴት እጠላለሁ» ብሎ ተናገረ ባላቅ በላዓምን «ያደረግህብኝ ምንድር ነው? ጠጣቶቼን ትረግምልኝ ዘንድ ጠራሁህ። እነሆም ፈጽመህ ባረክሃቸው አለው። እርሱም መልሶ በውኑ እግዚአ ብሔር በአፊ ያደረገውን እናገር ዘንድ አልጠነቀቅምን አለው። «ዳግ መኛም» እነሆ ለመባረክ ትእዛዝን ተቀብያለሁ። እርሱ ባርኮአል። እመልሰውም ዘንድ አልችልም» አለ። ባላቅም በላዓምን «ከቶ አትርገ ማቸው ከቶም አትባርካቸው።» አለው። በላዓምም መልሶ ባላቅን «እግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ አደርጋለሁ ብዬ አልተናገርሁምን?» አለው ሦስተኛም «ያዕቆብ ሆይ ድንኳኖችህ እሥራኤል ሆይ ማደሪያ ምችህ ምንኛ ያምራሉ... የሚመርቅህ ሁሉ የተመረቀ ይሁን። የሚረግ ምህም ሁሉ የተረገመ ይሁን።» በማለቱ ባላቅ ተበላጩ በላዓምም ባላ ቅን «በቤትህ የሞላው ብርና ወርቅ ቢሰጠኝ መልካሙን ወይም ክፉ ውን ከልቤ ለማድረግ የእግዚአብሔርን ቃል እተላለፍ ዘንድ አይቻለኝም

እግዚአብሔር የተናገረውን እርሱን እናገራለሁ። ብዬ ለባክሃቸው መልእክተኞችህ አልተናገርኋቸውምን?» አለው፤ በመጨረሻም «አየዋለሁ አሁን ግን አይደለም እመለከተዋለሁ በቅርብ ግን አይደለም። ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል» ሲል ትንቢት ተናገረ። ዙጉ ፳፪-፳፫-፳፬።

ከላይ የተጠቀሰውን ታሪክ ምሳሌ ብናደርግ የሚያስተምረን መሠረታዊ ትምህርት አለ ይኸውም ትናንትም ሆነ ዛሬ በዘመናችን ብዙ ባላቆች እንዳሉ ነው። ባላቅ ምንም እንኳን የእግዚአብሔርን ስም ቢራገም እግዚአብሔር የባረከውን ሕዝብ ለመርገምና ለማስረገም ሲጣደፍ ተገኝቷል። ሆኖም አልተሳካለትም። በለዓምም እግዚአብሔር ያልረገመውን እንዴት እረግማለሁ? ያልተጣለውን እንዴት እጣላለሁ ሲል ተጠንቅቆ እግዚአብሔር በአፉ ያኖረለትን የበረከት ቃል ተናገረ እሥራኤልን ባረከ።

እንግዲህ የዛሬ ባላቆች ከዚህ መማር አለባቸው። እግዚአብሔር የባረከትን ድንግል ማርያምን መርገም የወደዳትን መጣላት አይቻልም። በለዓም እሥራኤልን ለመባረክ ከባራከው ከእግዚአብሔር ትእዛዝ እንደ ተቀበለ ቅዱስ ገብርኤል እና ኤልሳቤጥም እግዚአብሔር ቢያዝዛቸው ቃሉንም በአንደበታቸው ቢያኖርላቸው ነው በአንድ ቃል ድንግል ማርያምን ያመሰገኑት። በለዓም ቡራኬውን ወደ መርገም መለወጥ አይቻለኝም እንዳለ እኛም እግዚአብሔር ለዚህ መርጣታልና ፍቅርን በጥላቻ የአምላክ እናትነቷን ወደ ሰው እናትነት መለወጥ አይቻለንም። የሰዎች እምነት መለዋወጥ የዘለዓለም ድንግል እና የአምላክ ብቻ እናት የሆነችውን የድንግል ማርያምን ማንነት አይለውጠውም።

በለዓም ለሦስተኛ ጊዜ በሞዓብ ሜዳ የሰፈረውን ሕዝብ አሻግሮ እያየ የተናገረው፤ «ያዕቆብ ሆይ ድንኳኖችህ እሥራኤል ሆይ ማደሪያዎችህ ምንኛ ያምራሉ። ... የሚመርቅህ ሁሉ የተመረቀ ይሁን የሚረግምህ ሁሉ የተረገመ ይሁን።» የሚል ነበረ። ድንቅ ቃል ነው። በዚህም ምሳሌ ቅዱስ ገብርኤልንና ኤልሳቤጥን ተከትለን የያዕቆብ አምላክ ሆይ ድንኳንህ የእሥራኤል ጌታ ሆይ ድንኳንህ የእሥራኤል ጌታ ሆይ ማደሪያህ ድንግል ማርያም ምንኛ ያማረች የተባረከች ናት እንላለን።

እግዚአብሔር ለአብርሃም አባ ጊዮርጊስ በሰዓታት ድርሰቱ ለእመቤታችን በለዓለም በእግዚአብሔር ቃል ለእሥራኤል እንደተናገሩት፤ እኛም ድንግል ማርያም ሆይ የሚመርቅሽ የተመረቀ የሚረግምሽ ደግሞ የተረገመ ይሁን እንላለን። መራገማችን ወይም መፍረዳችን አይደለም። የሚፈረደው ዘለዓለማዊ ቃሉ ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው። እኔ የተናገረሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል።» ማለቱ ለዚህ ነው። ዮሐ.፲፪-፵፰።

በለዓም በመጨረሻ «ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል።» እንዳለ ከያዕቆብ ወገን ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሳይከፍት ገብቶ ሳይከፍት ይወጣ ዘንድ ኮከብ የተባለ ኢየሱስ ክርስቶስ ጊዜውን ሲደርስ በማገፀን ድንግል አደረ። በኤልሳቤጥ አንደበት ቡሩክ ተባለ። እናቱም ቡርክት ተባለች። አዎ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እናት ድንግል ማርያም ሆይ የተባረከሽ ነሽ የማገፀንሽም ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ የተባረከ ነው። እመቤታችን ሆይ ሥጋውን ደሙን ተቀብለን የዘለዓለም ሕይወት እንድናገኝ የልጅሽ ቸርነት የአንቺ አማላጅነት አይለየን። አሜን።